

C advent 1ste

M. Assumpta

28 november 2021

Eerste lezing (Jer., 33, 14-16)

Uit de profeet Jeremia

De profeet Jeremia sprak:

Luister naar de Heer onze God, hij zegt:

'De tijd breekt aan

waarop in vervulling zal gaan wat ik beloofd heb
aan het volk van Israël en aan het volk van Juda.

Ik schenk aan koning David

een afstammeling, die het land rechtvaardig en eerlijk zal besturen.

Dan zal er redding aanbreken voor Juda,

dan zal Jeruzalem een veilige stad worden.

En deze stad zal mogen genoemd worden:

De Heer brengt ons gerechtigheid!

Tweede lezing (1 Tess., 3, 13-4, 2)

Uit de eerste brief van de heilige apostel Paulus aan de kerkgemeenschap in Tessalonica

Broeders en zusters,

Het is mijn droom dat jullie, begeesterd door de Heer Jezus,
een voorbeeld mogen zijn van liefde.

Liefde voor mekaar, maar ook voor alle mensen.

Hou van mekaar, zo sterk als ik van jullie hou.

Laat Jezus' Geest jullie hart vervullen en sterken,

zodat jullie een voorbeeldig, ja, heilig leven gaan leiden,

en welgevallig zijn in de ogen van onze God en Vader

wanneer onze Heer Jezus terug zal komen, samen met al wie heilig mag genoemd worden.

Voor het overige, broeders en zusters,

dring ik er - in Jezus' naam - bij jullie op aan

dat jullie gaan leven, zoals ik het jullie heb geleerd,

dit is het soort leven waar God van houdt.

En weet dat je daar altijd meer kunt in groeien.

Houd je aan de voorschriften die ik jullie vanwege de Heer heb gegeven.

Evangelie (Lc., 21, 25-28. 34-36)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Lucas

In die tijd zei Jezus tegen zijn leerlingen:

'Er zullen rampen komen over onze wereld,

Zon, maan en sterren zullen uit evenwicht geraken.

De zee zal bulderen, en de mensen zullen radeloos zijn van angst.

Doodsbang zullen ze zijn, om wat er met de wereld aan het gebeuren zal zijn.

Het zal zijn alsof de hemel zijn macht aan het verliezen is.

Maar op dat moment zal men de Mensenzoon zien komen,

gezeten op een wolk,

groot en machtig, een prachtig beeld.

Als jullie dat zien moeten jullie opstaan, het hoofd omhoog.
Want het is de tijd van jullie redding.
Bereiden jullie zich voor op deze dag,
zorg dat jullie aandacht niet verslapt
door de zorgen van het leven, of de roes van dronkenschap.
Want die dag zal plots komen, onverwacht.
Hij zal zijn als een valkuil voor de mensen van de hele wereld.

Volg daarom deze raad:
wees altijd waakzaam,
vraag God de kracht, om rechtop te blijven bij wat er zal gebeuren,
en om vol vertrouwen voor de Mensenzoon te kunnen staan.

Homilie

B en Z,

Twee weken geleden, op de voorlaatste zondag van het kerkelijk jaar, werden onze ogen in het evangelie gericht op het einde van de tijden. Het was nogal schrikwekkend wat we hoorden: 'Er zullen dagen komen waarop de zon zal verduisteren en de maan niet zal schijnen, de sterren zullen uit de hemel vallen en de kosmische krachten wankelen.'
Daar was men vroeger goed in: de mensen bang maken voor het laatste oordeel.

Maar nu we een nieuw kerkelijk jaar instappen, de geboorte van een redder tegemoet, nu zou je heel andere teksten verwachten.
En wat merken we? Ook het evangelie van deze zondag is het van hetzelfde: 'Er zullen rampen komen over onze wereld. Zon, maan en sterren zullen uit evenwicht geraken. De zee zal bulderen, en de mensen zullen radeloos zijn van angst.'

Is er dan geen hoop op nieuwe tijden? Is onze wereld gedoemd om kapot te gaan?
Ik denk niet dat dit onze conclusie moet zijn.
Want zowel het evangelie van twee weken geleden, als dat van vandaag laat op deze doemgedachten hoopvolle woorden volgen: 'Op dat moment zal je de mensenzoon zien komen. Dan moeten jullie opstaan, want het is de tijd van jullie redding.'

Het is wel zo dat die redding niet zomaar komt, en het durven benoemen van wat er verkeerd loopt moet ons beschermen tegen goedkoop optimisme.
We zijn immers nogal geneigd manifeste negatieve vaststellingen weg te praten of te verdoezelen
'Het zal wel niet zo een vaart lopen.'
'Er gebeuren toch ook goede dingen.'
'Ze bedoelen het niet zo slecht.'
'Vroeger is het ook wel goed gekomen.'

Maar als we dat doen gaan we voorbij aan de kern van het probleem dat zich stelt.
Neem nu de jaarlijkse cijfers over onze Belgische kerkgemeenschap.
Je zou blind moeten zijn om niet te zien dat die al jaren in dalende lijn gaan.
Steeds minder aanwezigen in de zondagsvieringen, steeds minder priesters en religieuzen,
steeds minder aanwezigheid van de kerk in de media, en zo verder.

Maar dan hoor je steeds ook bedenkingen die persé de hoeken willen afronden:

‘Er is toch nog zoveel vrijwillige inzet.’

‘Onze katholieke scholen en ziekenhuizen genieten nog altijd de voorkeur.’

‘De kwantiteit daalt wel, maar de kwaliteit stijgt.’

‘Alle verenigingsleven heeft het moeilijk, en zo ook de kerk.’

‘We brengen nog altijd veel meer mensen bijeen dan veel andere organisaties.’

Maar dat is gevaarlijke taal, want door zo te spreken stellen we niet de vraag, die we moeten stellen.

En die is niet waarom onze kerkelijke structuren het niet meer doen, maar welk antwoord we hebben op de grote problemen van onze tijd. Of hebben wij wel een antwoord?

Ja, dat hebben wij, en het is te vinden bij het kind, wiens geboorte we binnen vier weken zullen vieren, Jezus van Nazareth.

Hij heeft duidelijk gemaakt door de woorden die hij sprak, en door zijn manier van omgaan met de mensen dat onze wereld vooral nood heeft aan goedheid, aan liefde, medemenselijkheid, broederlijkheid. Dat is eigenlijk de enige duurzame remedie tegen alles wat verkeerd loopt in de wereld.

Maar dat is iets wat niet door wetten of geboden geregeld wordt.

Niemand kan verplicht worden een goede mens te zijn.

De basis ervan ligt diep in iedere mens geplant, daar waar hij/zij zich geraakt weet door de vragende ogen van de medemens, door de uitgestoken hand van de mens in nood, en waar hij/zij het voor die andere gaat opnemen.

Dat is een goede mens zijn.

Maar zoals dat niet door wetten kan worden opgelegd, zo maakt goed zijn ook geen gerucht, en komt niet in de media.

Zo ook het verhaal van Jezus' geboorte in een verlaten stal, met ouders op de vlucht, en arme mensen om hem heen. Geen wereldnieuws, geen spectaculair gebeuren.

Maar het heeft de eeuwen door zoveel mensen geïnspireerd, dat het de wereld grondig veranderd heeft.

In die goedheid, die kleine goedheid schuilt immers een ongelooflijke kracht, die ons boven onszelf kan uitvullen.

Het is te vergelijken met de kracht van de lucht en de wetten van de aerodynamica.

Hoewel we die lucht niet kunnen zien, en amper voelen, is die wel in staat een vliegtuig van vele duizenden kilo's aan de zwaartekracht te onttrekken en boven de wolken uit te tillen.

Zo krachtig is ook de kleine goedheid van mensen die blijven geloven dat het beloofde land niet een illusie is, maar een bereikbaar doel.

Laat dat de kracht uitmaken van ons geloof in deze tijd: dat met de – vaak verborgen – inbreng van goede mensen telkens weer nieuw licht gaat stralen.

En mag ik mij speciaal tot jullie richten, beste vormelingen: wanneer jullie zullen gevormd worden, zullen jullie beloven goede mensen te willen worden.

Ik hoop dat jullie daar zullen in slagen, en veel zullen kunnen betekenen voor al wie jullie op jullie levensweg zullen ontmoeten.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.